

BİRLİKTE İYİLEŞECEĞİZ

UĞUR MUMAY / ugur.mumay@seis.org.tr

Tarihin tanıklık ettiği en büyük felaketlerden birisi olan Kahramanmaraş merkezli deprem maalesef bazı şehirlerimizi yerle bir edecek mahiyette ağır bir yıkıma sebep olurken hepimizi hüznü boğdu. Depremin şiddetinden ziyade süresi de kayıplarımızı daha büyük seviyelere ulaştırdı. Adeta sözün bittiği yerdeyiz, acımız çok derin, üzüntümüz gerçekten çok büyük. Ne yediğimizden ne içtiğimizden tat alamayacak, iyilik halimizden utanacak, velhasıl hiçbir şeyden mutlu olamayacak kadar zorlayıcı duygularla baş etmek durumundayız. Bütün dünyayı yasa boğan ve ülkemizin neredeyse beşte birini olumsuz etkileyen bu üzücü deprem felaketi sonucunda hayatını kaybeden tüm vatandaşlarımıza Allah'tan rahmet, yakınlarına sabır ve başsağlığı, yaralılarına acil şifalar diliyorum.

Depremde evleri zarar gören, göçük altından kurtulan ve acil yardıma ihtiyacı olan vatandaşlarımız için daha ilk günden itibaren harekete geçen, maddi ve manevi desteğini esirgemeyen insanımızın güzel kalbi ve feraseti sayesinde yaralar beklenenden daha hızlı sarılmaya başlandı. Sadece ülkemizden değil, dünyanın her yerinden yapılan maddi ve manevi destekler, düzenlenen kampanyalar ve bizzat ülkemize gelerek arama kurtarma çalışmalarına katılan ülkelerin gayretleri de insanlık adına gurur vesilesi oldu.

TESTİ KIRILDIKTAN SONRA...

Belki de geçmişte hepimizin bir vesileyle duymuş olduğunuzu düşündüğüm o bilinen fıkraya göre; Nasreddin Hoca

bir gün oğlunu çeşmeye göndermiş. Su testisini ona verdikten sonra, bir de tokat atmış ve 'Sakın testi kırma!' demiş. 'Testi kırık değil ki çocuğa neden tokat attın Hoca?' diye soranlara ise 'Testi kırıldıktan sonra tokat atmak ne işe yarar?' diye cevap vermiş.

Elbette bu şiddette yaşanan doğal bir felaketle baş etmek hiç de kolay olmuyor. Ancak deprem kuşağında yer alan ve yakın tarihinde birçok yıkıcı deprem yaşamış bir ülkenin, depremin hem öncesinde hem de sonrasında çok daha hazırlıklı olması gerekirdi. Toplumun tüm kesimleri tarafından böyle bir irade ve kolektif bilinç zamanında ortaya konabilse belki de bu acıların hiç birisi yaşanmayacak, bu kadar yıkım ve can kaybı olmayacaktı. Başta gelişmiş ülkeler olmak üzere tüm dünyada yerleşim yerlerinin nereye kurulacağı (ya da nereye kurulamayacağı), binaların hangi standartlarda yapılacağı (ya da yapılamayacağı), kontrol ve denetim işlemlerinin nasıl ve kimler tarafından yapılacağı (ya da yapılamayacağı) bilinmekte iken, nasıl olur da benim güzel ülkemde bu evrensel normlar yokmuş gibi davranılır aklım almıyor. Bu yüzyılda insanlarımızın göz göre göre yaşadığı bu trajedi büyük bir ibret vesilesidir. Tabi ki yazımın devamında bir suçlu aramak derdinde değilim ama yaşanan bu doğal felaketlerin etkisini azaltmanın yollarını herhalde sadece ben bilmiyorum ama şunu biliyorum ki bu elim hadiseden herkes üzerine düşen payı almalıdır.

Depremin yıkıcı etkisini ve her şeyden önce can kaybını azaltmak için deprem öncesinde alınması gereken tedbirler bir an evvel alınmalıdır. Güçlü bir irade ile istisnasız uygulanacak yasalar ve alınacak ek tedbirlerle birlikte en azından bugünden sonra gelecek nesillerimize güvenli yaşam alanları bırakmanın yollarını hep birlikte bulmalıyız. Bu noktada devlete, bağlı kurumlara, sivil inisiyatiflere ve dahi vatandaşlarımızın kendisine büyük sorumluluklar düşmektedir. Artık bu acıların bir daha asla yaşanmasına izin vermemeliyiz. Bu noktada başta deprem olmak üzere tüm doğal afetlere karşı alınacak bilimsel ve toplumsal tedbirlerin eğitim sistemimize entegre edilerek küçük yaşlardan itibaren bilinç seviyesinin yükseltilmesi elzemdir.

Son birkaç yıldır distopik bir romanın içinde ya da bir film setinde yaşıyor gibiyiz. Bundan 20 yıl önceden baksak uçuk bir film senaryosu ya da roman konusu gibi gelebilirdi. Ama maalesef tüm bunlar bir kurgu değil. Gerçeğin ta kendisi, hem de en acısından!

NE YAPABİLİRİZ?

Milli iradenin tecelli ettiği karargâh olan Büyük Millet Meclisimizin, millet adına yönetim yetkisi alan siyasi partilerimizin, bakanlıklarımızın, mimar ve mühendislik örgütlerinin, eğitim bilimcilerin, yer bilimcilerin ve çevre bilimcilerin kolektif aklı hâkim kılması, gelecek nesillerimiz için alınabilecek en büyük sorumluluktur. Zira deprem sonrasında yeniden yapılanma ve top yekûn ayağa kalkma ihtiyacı doğmaktadır. Bu ihtiyaçtan hareketle, yaraların sarılması, oluşan maddi ve manevi enkazın ortadan kaldırılması, barınma ve beslenme başta olmak üzere eğitim ve sağlık hizmetlerinin kesintisiz olarak verilmesi, çevresel olumsuz etkilerin asgariye indirgenmesi için ortaya çıkacak finansman ihtiyacının ne şekilde temin edileceği, bunun en hızlı ve en düşük maliyetle hazır edilmesine yönelik tedbirlerin alınması, yani afet riski finansman stratejisinin oluşturulması ve afetle birlikte uygulanmaya alınması afet yönetiminin etkinliğini artıracak gibi ekonomik kayıpları da azaltacaktır.

Toplum dinamikleri açısından her kişi ve kurum kendi üzerini düşeni yapacak olsa dahi, her ne olursa olsun birlikte iyileşmenin yollarını aramalıyız. Bu büyük insanlık dramı karşısında, millet olarak tek vücut olmak ve yaralarımızı sarmak için birbirimize destek olmaktan asla vazgeçmemeliyiz. Böyle bir dönemde toplumun tüm kesimlerinin aklı

selim davranması, vicdanıyla hareket etmesi, bölgeye ve depremzedelere odaklanarak empati kurulması öncelikli görevimizdir.

Bu bağlamda günümüz dünyasında sivil toplum kuruluşlarının giderek daha büyük önem kazandığına da bir kez daha şahit olduk. Demokrasinin egemen olduğu gelişmiş ülkelerde ve çağdaş toplumlarda STK'lar giderek ağırlıklarını hissettirmektedir. Kamu yönetiminin örgüt yapısı dışında kalan STK'lar resmî ve resmî olmayan yurttaş örgütlenmeleri aracılığı ile yerel yönetimler üzerinde kolaylıkla sistemli ve sürekli etki sağlayabilirler. Örgütlü sivil toplum; işsizlik, ayrımcılık, yoksulluk, çevre, ticaret, kalkınma, sosyal refah, insan hakları, afetle mücadele ve gelişmekte olan ülkelere yardım gibi birçok konuda vatandaşların görüş ve isteklerine tercüman olmakta, kısa ve uzun vadeli etkinliklerle savunduğu fikirleri gündeme getirmekte ve hayata geçirmektedir. STK'ların iş birliğinde toplumsal hareketlerin ve vatandaşlık inisiyatiflerinin toplumda hızlı bir şekilde yaygınlaşmasına ve sivil toplum hareketlerinin küreselleşmesine katkı sağlamak, bu dakikadan sonra her birimizin şahsi meselesi olmalıdır. Velez ki mevzu derin, ayrı bir yazının konusu olur.

Biz Tıbbi Cihaz Sektörü olarak, tıpkı pandemi sınavında gösterdiğimiz üstün başarı gibi deprem felaketinde de inanılmaz hızlı bir reaksiyon göstererek ilk andan itibaren tıbbi

malzeme yardımlarımızı bölgeye ulaştırdık. Başta İstanbul, Ankara ve İzmir olmak üzere tüm şehirlerimizde faaliyet gösteren tıbbi malzeme firmalarımız İl Sağlık Müdürlüklerini de harekete geçirerek proaktif bir tutumla tıbbi cihaz teminine yönelik bazı organizasyonlar düzenledi. Depremi ilk haftasında yıkımın ölçeği anlaşıldıkça ve devamında artan ihtiyacı gördükçe sektör temsilcileri olarak yeni bir inisiyatif olarak topladığımız nakdi ve aynı bağışlarla 20 yataklı Saha Hastanesini birkaç gün içerisinde donatıp deprem bölgesine intikalini sağladık. Sağlık Bakanlığımıza hızlıca devir işlemleri yapılarak İskenderun'da hizmete açılan mobil hastanemizin yapımında emeği geçen tüm meslektaşlarımıza, aynı ve nakdi yardımlarıyla yapımı destekleyen üye kuruluşlarımıza teşekkür ediyorum. Bu üstün başarı, feraset ve sağduyu karşısında meslektaşlarımızla bir kez daha gurur duydum.

Ülkemizin içinde bulunduğu bu zorlu günlerde bir olma inancıyla, yaklaşan Expomed Fuarımızın tüm katılımcılar için başarılı ve bereketli olmasını diliyorum. Sektörümüzün en önemli buluşma noktalarından birisi olan bu etkinliğe tüm sektör bileşenleri ve meslektaşlarımızı bekliyoruz. Bu vesileyle bir araya gelmek, birbirimizi görmek ve yeniden kucaklaşmak hepimize iyi gelecektir.

Bir sonraki sayımızda görüşmek dileğiyle,